

in cū i[n]petū fecerūt et euz p[ro]tin' oc
ciderūt **T**unc serpētib[us] impauit xp[ist]i
na et ad d[omi]nū locū ire fecit. et mor
tuū hoīem suscitauit **T**unc Julian[us]
mamillas ei[us] p[re]seidi mādauit de q[ui]b[us]
bus lac cū sanguine fluxit. **W**einde
linguā eius presidi fecit **E**p[iscop]ia ve
ro nequa p[ro]p[ter]a loq[ua] amittens presci
surā lingue accipiēs in facie **J**ulia
ni piecit et oculum eius inde p[re]ci
tiens eū excecauit. **J**rat[us] q[ui] **J**ulia
n[on] sagitt[us] s[ed] ynā circa cor et ynā in
latus eius dimisit et illa p[re]cessa sp[irit]u
deo r[ati]o didit. circa annos domi
ni. cclxxvij. Requiescit at corpus
ei[us] in q[uo]dā castro q[uo]d bulsena voca
tur inter urbem veterez et viterbiū
sito. **T**ir[us] enī q[uo]d iurta castrum illud
erat funditus est euersa.

De interpretatione nominis

Iacob[us] iste apostol[us] dicitur
est iacob[us] zebedei Jacob[us]
frāt̄ iohānis Boanerges
foē fili[us] tonitrui et iacobus maior
Dic[et] enī iacob[us] zebedei sc̄z filius
nō tñ carne sed etiā nominis inter
pretatione. zebedeus interpretat̄ do
nans siue donat̄. et beat[us] iacobus
seipz deo donauit p[ro] mortis marti
riū. et a deo nobis donatus est in
specialem patronū. **D**icit̄ iacobus
frater iohannis q[ui] fuit eius frater
non tantū carne. sed etiā mox sili
tudine. **A**mbo enī fuerūt eiusdē zeli
eiusdē studij et eiusdē voti. **E**iustez
geli ad dñm v[er]ciscendū. **T**ū enī sa
maritani christū nō recipient. **J**aco
bus et iohānes dicerūt. **H**is dñe
descendat ignis de celo et consumat
illos. **E**iustē studij ad addiscendū

vnde isti duo precipue fuerūt q[uo]d cri
stū de die iudicij et alijs vētūris inē
rogauerūt. **E**iustē voti ad optinē
dū q[ui] sessiōem christi ad dextrā et
sinistrā abo hēre voluerūt. **D**icitur
fili[us] tonitrui. rōe sonore predicatio
nis. q[ui] m[od]ulos terrebat. pigros exci
tabat oēs sua altitudine in amira
tiōe ouertebat vñ dicit **B**eda de
iobē q[ui] tā alte ironuit vñli aliquatu
lū altū intonuisse totū mūdū eū ea
pere nō potuisset. **O**r[ati]o iacob[us] maior
sic al[io] mior p[ro]mo rōe vocatōis qm̄
pm̄ vocat̄ est a christo. **S**cđo rōe
familiaritatis. qm̄ maiorez familia
ritatē videb[us] christ[us] habuisse cū isto
q[ui] cum alio. **O**r[ati]o p[ro]p[ter]a ipz ad secre
ta sua admittebat sic fuit ad puel
le resuscitatiōem et ad glōsā trāssi
guratiōem. **T**ercio d[omi]ni maior rōne
passiōis q[ui] pm̄ inter ceteros apo
stolos passus ē. **S**icut ergo d[omi]ni ma
ior alio ex eo q[ui] prius vocat̄ ē ad
eternitatis gloriam.

De sancto Iacobo apostolo

Iacob[us] ap[osto]lus fili[us] zebedei
post ascensiōem dñi duz p[ro]p[ter]a
iudeā et samariā p[ro]dicaret
in hispaniā tādē fuit ut ibi vñbū dñi
nūciaret. **H**z dū ibi nil p[ro]fice se vid
ret et solūmō ibidē ix. disciplos ac
disciulset. duos ex illis et cā p[ro]dicandi
ibi fliqt. et alios septē secū assumēs
itep[er] iudeā r[ati]o. **M**ag[us] at iohes be
leth d[omi]c. q[ui] tātū vñbū ibi ouertit. **T**ū
ig[is] iudea vñbū dñi p[ro]dicaēt mag[us]
qdaz noie. **H**ermogenes cū phari
seis discipulū suūz noie. **P**hiletum
ad iacobum misit ut ipse philetus
Jacobum ita coram iudeis cōuni

ceret q̄ sua p̄dicatio falla esset **H**3
cum apostolus euz coram omnib⁹
rationabiliter vinceret. et m̄ita co
ram eo miracula fecisset red̄it phi
letus ad hermogenē doctrinā **J**a
cobi approbās q̄ miracula recitās
ac eius discipulum fieri se velle cō
testans q̄ vt ip̄e eius similiter effice
retur discipulus p̄suadens. **T**unc
Hermogenes iratus arte sua ma
gica ita cum imobilē fecit vt se nul
laten⁹ mouere posset dicens **V**ide
bim⁹ si iacob⁹ tu⁹ te soluat. **Q**uod
cum philet⁹ iacobo per pueruz nū
ciasset misit ad euz Jacobus suda
rium suū dicens. **A**ccepit sudarium
et dicat dñs erigit elios ip̄e soluit
compeditos **H**ec statiz q̄ vt de suda
rio tactus esset solutus est a vincu
lis magicis artibus **H**ermogenis
insultauit et ad Jacobum p̄pera
uit **I**ratus igitur **H**ermogenes d̄
mones aduocauit precipies vt ip̄
sum iacobum vincnz cum phileto
ad se adducant vt de ip̄is se vindicet
ne discipuli eius de cetero sibi
audeant taliter insultare **N**emētes
aut̄ demones ad iacobum in aere
vulnare ceperunt dicentes **J**acobe
apostole miserere nobis. q̄ anteq̄z
nostrum tps adueniat iaz ardēm⁹
Quib⁹ ait **U**t quid miseri venistis
ad me? **Q**ui dixerūt **H**ermogenes
nos misit vt te et phileto ad ip̄m
duceremus. **B**ed mox vt ad te ve
nimus angelus dei nos cathenis
igneis religauit q̄ plurimū crucia
uit **Q**uib⁹ iacobus **E**xsoluat vos
angelus dei. et ad ip̄m redite q̄ eū
ad me vincum adduci te. sed illesū

Qui cuz abissent apprehendentes
Hermogenem manus ei a tergo li
gauerunt q̄ ip̄m sic vindictum ad ia
cobum addurerunt dicentes **N**isi
sti nos vbi incensi sumus et grauit
cruciati **D**ixerunt q̄z demones ad
iacobum **D**icit nobis in euz potesta
tem. vt possimus tuas iniurias et
nostra incendia vindicare. **Q**uib⁹
ait **J**acob⁹ **E**cce philet⁹ ante vos
est cur eū nō tenetis? **C**ui illi **N**os
non possumus nec formiculaz q̄ in
cubiculo tuo est manu ctingere. di
xit q̄z iacobus ad phileto vt bo
na pro malis fm q̄ christ⁹ nos do
cuit reddamus **H**ermogenes te li
gauit tu eum solue **S**olut⁹ **H**ermo
genes confusus stetit et Jacobus
ei dixit. **N**ade liber quoq̄z vo
lueris **N**on est enim discipline n̄re
vt iniuitus aliquis cōuertaē **D**ixit
q̄z **H**ermogenes. **E**go noui iras
demonuz nū mihi aliquid deder.
qd̄ mecum habeam me occident.
Cui iacobus baculum suum dedit
Ille aut̄ prexit omnes libros arti
sue magice ad aplz cremados ad
duxit Jacobus aut̄ ne forte odr
incendi vexaret icautos eos i ma
ri prōhc̄i fecit **P**rojectis igit̄ libris
ad apostolum red̄it et plantas ei⁹
tenens dixit **A**nimarum liberator
accipe penitentez quem inuidentē
q̄ detrahentem hactenus sustinui
sti **C**epit igitur in dei timore perse
cur s̄ esse adeo vt virtutes plurime
per eum fierent. **I**udentes aut̄m
iudei **H**ermogenem conuersum ze
lo cōmoti Jacobū adierunt et cur
iesum crucifixū predicaret increpa

uerunt **I**lle vero cu[m] eis p[ro] scripturas aduentum et passionem christi cuius denter p[ro]basset plurimi ceciderunt. **A**b[i]athar pontifex anni illius seditionem in populo excitauit et missa fune in collo apostoli ipsum ad herodem agrippam adduci fecit. **C**um q[ue]d iussu eius ad decollandum duce retur quidam paliticus in via iaceat ad eum clamauit. vt sibi sanitatem conferret. **C**ui Jacobus ait In nomine iesu Christi pro cuius uide ducor ad decolla idum exurge sanus et benedic creatorum tuu[m] et statim sanus surrexit et dominu[m] benedixit. **S**criba autem qui funeris in collo eius misericordia trahebat no[n]e Josias hoc videns ad pedes eius se piecit. et veniam petens se fieri christianu[m] postulauit. **Q**uos videns Abiathar eum teneri fecit. sibi q[ue]d dixit Nisi nomen christi maledixeris cum ipso Jacobo decollaberis. **C**ui Josias Maledictus tu et maledicti omnes domini tui Nomine autem dominini nostri iesu Christi sit benedicimus in secula. **T**unc Abiathar os eius pugnis cedi iussit et missa de eo legatione ad herodem impetravit ut cum Jacobo decollaretur. **C**um autem ambo decollari deberent. Jacobus a spiculatore lagenam aquam petens et ibidem Iosiam protinus baptizauit et statim capitis obtruncatione utrumque martirium consumauit. **D**ecollatus est autem beatus Jacobus viij. Kalendas Aprilis in annuntiatione dominica viij. Kalendas Augusti Compostelle translatus et in Kalendas Januarij sepultus quia sepulcri eius fabrica fuit.

ab augusto usq[ue] ad ianuarij p[ro]tegata. **E**statuit ergo ecclesia vt festu eius viij. Kalendas Augusti in tempore scilicet magis originis obseruat yniuersaliter celebrari. **D**ecollato autem Jacobo vt ait Johannes beleth qui hanc translationem diligenter exequitur discipuli eius corpus nocte timore iudeorum rapientes. nauis illud imposuerunt. et sepulturam diuine prouidentie committentes nauem sine regimine conseruerunt et angelus duce in gallicias in regno Lupae applicuerunt. **E**rat autem in hispania regina quedam nomine Lupas sic dicta nomine et merito vite Deponentes igitur corpus de naui super quendam magnu[m] lapide illud posuerunt qui lapis mox ut cera corpori cessit. et in sarcophagum se corpori mirabiliter coaptauit. **I**ngridentes ergo discipuli ad lupam direxerunt. **D**omini iesus christus mittit ad te corpus discipuli sui ut quem noluisti suscipere vivum. suscias vel defunctum. **E**t narrantes ei miraculum quasi sic illuc sine figuramine aduenisse locum ad eius sepulturam congruum p[re]cierunt. **Q**uod dum regina audisset ut dicit ibi magister Johannes beleth eos in dolo ad quemdam virum crudelissimum vel hinc alios ad regem Hispanie destinauit ut eius super hoc consensum haberet. **Q**ui eos cepit et in carcerem reclusit. **C**um autem ille discumberet angelus domini carcere aperuit et eos liberos abire permisit. **Q**uod dum ille cognovisset velociter post eos milites qui eos capeverint destinata.

v ^

uit Cum autem milites illi pontem
transirent fracto ponte omnes in flu-
mine sunt submersi Quod ille audi-
ens penitentia ductus et sibi et suis
metuens misit post illos rogatas ut
ad se redirent et quicquid vellent ad
libitum impetrarent Illi at redierunt
et populuz ciuitatis ad fidem domi-
ni ouerterunt Quid lupa audiens
vehementer doluit et redeuntibus
ad se discipulis et assensum regis a-
perientibus illa respondit Accipite
boves quos habeo in tali monte
et plaustrum iungite ac corpus domini
vestri deferte et locum sicut voluer-
ritis edificate Hec autem lupa lu-
pina cogitatione dicebat Sciebat
enim boves thauros esse in domi-
tos et siluestres et ideo putauit quod
non possent iungi vel applicari vel
si iungerentur huc illuc quod discur-
rent et sic currum dissiperent et cor-
pus deicerent et ipsos necaret Non
est astucia neque sapia aliqua contra
domini Illi eni dolum eius non co-
gitantes montem ascendunt et tra-
conem quendam ignem spirantem et
in eos irruentem cruce apposita per
medium ventrem scandunt Ipso ecce
sup tauros signo cruel velut agni
proptinus mansuescunt Et eos iungen-
tes corpus sancti Iacobi cuz lapi-
de sup quez positum fuerat in curro
posuerunt Boves at sine alicuius
regimine corpus in mediuz palaci-
um luce deculerunt Quid illa videns
et stupens credidit et christiana effica-
omnia que petierunt tribuit et pa-
lacium in ecclesiam sancto iacobo
dedicans magnifice ipsaz dotauit

et in bonis operibus vitam finiuit
Mir quidam nomine bernardus
de epatu mutinensi ut ait calixtus
papa dum captus et catherat in
profundo turris positus esset et se
per beatum Jacobum inuocaret ap-
paruit ei sanctus Jacobus dicens.
Veni sequere me in galliciam et o
fracti catherinis cum dispusisset ille vi-
culis ad collum suspensis ad summi-
tatem turris ascendit et inde sine a
liqua leSIONE unum saltum fecit cum
tamen turris lx cubitorum altitu-
dinem possideret Quidam ut ait Be-
da cum enorme peccatum plurimum
omisisset et epus confitecum absol-
uere timuisset hominem illum cum ce-
dula in qua illud peccatum scriptum
erat ad sanctum Jacobum misit.
Cum ergo in festo eiusdem cedula
sup altare posuisset et sanctum Ja-
cobum ut illud peccatum deleret su-
is meritis exortaret cedulam post
modum apuit et peccatum penit
deletum inueniens deo et sancto Ja-
cobo gratias reddidit et factum om-
nibus publicauit Triginta viri de
Lothoringia ut ait vbertus bisonti-
nus circa annum domini Alxxi ad scem
Jacobum proponentes omnes uno
excepto fidem sibi mutui seruicij per
miserunt Unus igitur ilorum ifir-
matus xv diebus a sochis expecta-
tur Sed tandem a cunctis relinqui-
tur et a solo illo qui fidem non pro-
miserat ad pedes motis sci micha-
el custodis huius pascete die mori-
rit Mirum at propter illius loci soliciu-
dinem et defuncti priuati horrevera et i-
minetem doctis caliginem et gentis

barbare feritatē timuit valde h̄ sta
tim beat⁹ Jacob⁹ in spē eōtis sibi
apparens⁹ eū oſolās ait⁹ Trade m̄
hūc mortuū ⁊ tu ascendē post me
sup equū Hic q̄ illa nocte aī solis
ortū xv. dietas pagētes ad mōtē
gaudij qui est dimidia lauca circa
sc̄m Jacobū puerūt Ibi q̄ sc̄us
Jacob⁹ vtrūq̄ depositū p̄cipiens
vt canonicos sc̄i Jacobi ad sepeliē
dū pegrinū mortuū ouocaret ⁊ so
cīs suis diceret. q̄ ppter fidem eo
rum frātā eorū pegrinatio nil va
leret Qui iussa cōpleuit ⁊ stupenti
b⁹ soch̄s de ei⁹ itinē ea q̄ sc̄us iaco
b⁹ dixerat intimauit vt ait calixt⁹
papa⁹ Theutonic⁹ q̄daz cū filio
suo circa ānū dñi Mxc. ad sc̄m iaco
bū p̄gēs i vrbē Holosana gratia
hospitandi diuertēs ab hospite in
ebriabā ⁊ ab eo in malha ciphūs
argēte⁹ abſcōdit Mane igīt exēun
tes q̄i latrones insequēs ruocauit
⁊ q̄ ciphū argēte⁹ furati fuerant
eisdē obiccit Cui cū dicerēt q̄ eos
puniri faceret. si apud eos ciphūm
inuenire posset et cū apta malha i
uent⁹ fuisset p̄tīn⁹ a iudice rapiunt⁹
Data ergo ſinā ſinā q̄ habebant
hospiti dānē et vi⁹ eōp̄ ad ſuſpen
diū iudicat⁹ Sed cū pat̄ p̄ filio. fili
us p̄ patre mori vellet tādē filius
ſuspendit⁹. ⁊ pater ad ſc̄um iacobū
merēs p̄gredit⁹ Igīt post dies xx
vi. rediēs. et ad corp⁹ filij diuertēs
⁊ ſup eū lamētabiles voceſ pmēs
ecce fili⁹ ſuſpens⁹ eū oſolari cepit di
cens Dulcissime pat̄ ne fleueris q̄i
nūq̄ ſic bñ fuit. qm̄ hucusq̄ ſcs iac
obus me ſuſtentat ⁊ celeſti dulce

dīne refocillat Qd̄ pat̄ audiēs ad
vrbē cucurrit ⁊ veniētes populi fi
liū pegrini in columē deposuerūt ⁊
hospitē ſuſpēderūt. Refert Hugo
de ſeo victore q̄ cui dā pegrino ad
ſc̄i iacobū p̄genti diabol⁹ in ſpē ſā
cti iacobi apparuit ⁊ de misera p̄n
tis vite plura oſmemorās felicez ſe
eē ſi ob honorez ſuū ſe necaret aſſe
ruit Qui mori gladiū arripuit ⁊ p̄
tin⁹ ſemetip̄ occidit Et cū ille i c⁹
domo fuerat hospitat⁹ ſuſpect⁹ ha
beret ⁊ mori plurimū formidaet ſo
tinuo q̄ fuerat mortu⁹ reuixit aſſe
rens q̄ dū demō q̄ mortē ſuaserat
ad ſupplicia ip̄m durifſet bñs Ja
cobus mori cucurrit ⁊ ereptum ad
thronū iudicis deduxit ⁊ accuſan
tib⁹ demonib⁹ vt vite reſtitueretur
obtinuit Quidā iuuenis in terri
torio Lugdūn⁹. vt narrat hugo ab
bas cluniacens⁹ q̄ ad ſc̄m iacobum
freq̄t cū deuotidē magna ire ſole
bat. qdā vice dū illuc tēdere vellet
nocte illa i fornicatiōe ſapl̄ē Per
gēti igīt nocte q̄daz diabol⁹ in ſpē
ſc̄i iacobi apparuit dices Nostī q̄ ſ
ſū! Negāti illi dixit diabol⁹ Ego ſū
apls Jacob⁹ q̄ ſingul⁹ ānis viſitaē
oſueuisti Scias q̄ multū de deuo
tiōe tua gaudebā h̄ nup de domo
tua egrediē i fornicatiōe cecidiſti
⁊ n̄ oſell⁹ ad me accedē p̄lūpfiſti q̄i
tua peregrinatio deo et nihil pla
cere posſet Nō ſic expedit ſed qnq̄
ad me peregrinando venire dīde
rat. prius peccata ſua per cofſeſſio
neſ debz pādē. ⁊ poſt pegrinādo
eadē omissa punire Ex hiſ dēi o
mon euauit. Tunc iuuenis ant/

tatus. domum suam redire. et peccata confiteri. deinde iter reinceps disponebat. Et ecce diabolus itez apparet in specie apostoli hoc omnino dissuasit asserens quod peccatum illud nullo modo remitteret nisi penitus sibi genitalia membra abscederet. Beatorum autem fore si se vellent occidere et per eius nomine martyr esse. Juuenis igitur nocte socijs dormientibus gladiis arripiens genitalia sibi prescidit. deinde eodem cultro se per ventrem transfixit. Exgefati socij hoc videntes et plurimum formidantes aufugerunt ne de homicidio suspecti haberentur. Verum tam cum eius souea parens qui fuerat defunctus reuixit et cunctis fugientibus et stupetibus que sibi acciderant enarravit dicens. Tu me ad suggestionem demonis occidissem. demones me capientes versus romam ducebantur. Et ecce post nos sanctus Jacobus pteinus cucurrit et demones de fallacia plurimū īcrepauit. Unqz adiuicez diuicius disceptarent cogente beato Jacobo ad pteinum quoddam venimus ubi Hugo beata cum multis sanctis colloquens residebat. Cui cuicunque beatus Jacobus pro me questus fuisset illa demones plurimum increpauit et me vite restitui precepit. Beatus igitur Jacobus me suscipiens vite me reddidit ut videtis. Post triduum igitur solis in illo cicatricibꝫ manetibꝫ iter arripuit et inuentis socijs omnes per ordinez enarravit. Franciscus quidam ut ait calixtus papa cum uxore sua et filii circa annum domini MC.

ad sanctum Jacobum ibat tuus velens mortalitatē que erat in frācia fugere. tum sanctū Jacobū volens visitare. Qui cum ad urbem Babyloniam venisset uxor eius ibidem obiit. et hospes totam illius pecuniam sibi cū iumento quo uehebat pueri usurpauit. Ille autem desolatus incedens quosdam pueros hymen portabat. quosdaz ad manus trahebat. Cui vir cum asino occurrens opassione motus sibi asinum contmodauit ut sup illum pueri ueherentur. Qui cum ad sanctum Jacobum puenisset eidem vigilanti et oranti sanctus Jacobus apparuit et ansae cognosceret inquisivit. Cui negatī ait. Ego sum Jacobus apostolus qui tibi meum asinum commendauī et iterum accomodo reuertenti. Sed scito p̄noscens quod hospes tuus de solarioru corruens morietur et omnia quod tibi abstulerat rehabebis. Que cū omnia contigissent ille domū letus fuit et pueris de asino depositis a sinu statim disparuit. Quidam mercator a quodam tiranno iniuste spoliatus in custodia tenebatur qui de uote sanctum Jacobum in sui auxilium inuocabat. Cui sanctus Jacobus vigilantibus custodibus apparuit et usqz ad turris summitatem ipsum portauit. Statim quod turris se a deo inclinavit quod ipsius summa terre equalis fuit. de qua sine saltu descendens solutus recessit. Quod custodes in sequentes licet iuxta cum p̄gerent tamen ipse videre non poterant. Num tres milites ut ait ueritus bisotius dyocesis lugdunum

ad sanctū iacobū p̄gerent. vn' eorum a quadam muliercula amore sancti iacobi rogat'. sacculū ip̄i su per equū suū portabat. deinde quēdam infirmū in via deficiente inueniens ip̄m sup̄ equū posuit et infirmi burdonē id ē baculū cū sacculo mulieris accipiēs equū pariter seq̄baſ. Sed feruore solis et labore itineris frāt̄ est cū galiciā aduenissz infirmitate grauissima laborauit. Cūqz a locis de salute aīme rogarē. ille trib' dieb' extitit mut'. Et quarta die locis suis morte experītātib' grauiter suspirans ait. grātias ago deo et sancto iacobo. q̄a eius sū meritis liberat'. Cūqz enim quod monebatis facere vellem demones ad me venerūt me tā grauiter ɔstringētes. vt nihil qd̄ ad salutē anime ptineret loqui possē. Nos quippe audiebā h̄ p̄sū respondē nō poterā. Hūc aut̄ sanct̄ Jacob' huc intravit ferēs in sinistra manu sacculū mulieris et in dextra baculū pauperis quos in via adiuuerā. Ita q̄ burdonē p̄ lācea et sacculū p̄ scuto haberet. et demones qua si irat' aggrediēs cleuato baculo demones terruit q̄ in fugā ouertit. Nūc ergo ecce bti Jacobi me grā liberauit et loquela restituit. Hoc atē igī ad me sacerdotem q̄ diu in hac vita esse nō possū. Et ouersus vni eorū dixit. Amice noli amodo tuo dño militare q̄ veracit̄ es dānat' et mala morte in primo pitur. Sepulto aut̄ socio cū ille dñio suo hec dixissz ille p̄ nihil hec du cens et se emendare ɔtemnens. p̄ modicū lancea in bello p̄fossus in,

terit. Tū cui dā viro de v̄silaco vt ait Calixt' papa ad sanctū iacobū p̄peranti pecunia defecisset et ille mendicare erubesceret. sub quādā req̄escens arbore somniabat q̄ sanct̄ Jacob' eū pascebait. Eungi lans igī subcinericiū panez ad caput reperit. de quo q̄ndecim dieb' vixit quousqz ad p̄pria remeauit. Singulis enī dieb' sufficiēter bis de ip̄o comedēs. sequenti die ip̄m integrū in sacculo inueniebat. Refert Calixt' papa q̄ ciuis quidam bartimonie vrbis circa annum dñi millesimo. c. ad sanctū iacobū veniens hoc solū postulasse dicit̄ ne deinceps ab aliqb' hostib' caperetur. Rediēs ergo p̄ siciliā in mari a sarcenis capiſ. et pluries ab eis per nūdinas vendit̄. h̄ tū cathene qui bus ligat' fuerat soluebant̄. Cum aut̄ iā. xiiij. vicibus vendit̄ fuisse. et duplicib' cathenis astrid̄ esset q̄ ille beatū iacobū inuocaret. sanct̄ iacob' eīdē apparuit dicens. Quoniam in ecclesia mea ɔsistens postposita salute q̄ime liberationē tm̄ corporis postulasti. ideo in hec pericula incidisti. h̄ q̄ dñs misericors est misit me vt te redimā. Statiqz rup tis cathenis p̄ cras et castella sari racenoꝝ venit. partē quādā cathe ne in testimoniu hui' miraculi ferēs ad terrā suā cūctis videntib' et stu pētib' rediēt. Tū enī eū aliqz capē volebat visa cathe na p̄tin' territ' fugiebat. Sed et cū leones alieqz fe re in eū p̄ deserta gradiētem vellēt insurgere mox visa cathe terroē nimio ɔcuciebant̄ et in fugā p̄tin'. vertebarū. Anno dñi. M̄ccxxxvij.

in vigilia sancti iacobi in quodam castro quod dicitur pratū inter Rorenziā et pistoriū sito. Iuliensis quodam sum plicitate rusticana deceptus in sege tutoris sui igne apposuit. eo propter hereditatē suaz sibi usurpare volebat. Tentus ergo et confessus ad caudā equi trahendū incendio adiuvavit est. Qui peccatum offitēs et beato iacobo se deuouens cū sup terraz petrosaz diuti in sola camisia tractus fuisse nec in corpe nec in camisia aliquā sensit lesionē tandem ad palū ligatē ligna vndiqz ageruntur igne supposito ligna et vincula subiungunt hīc semper beatū iacobū inuocauit. nec in camisia nec in corpore aliqua lesio repicte quē dum in igne vellent iterū iactare a populo eripit. et deus in populo suo magnifice collaudat

De interpretatione nominis

Xpōferus aī baptismū dicebatur reprob⁹ hī postmodū xpoferus dicit⁹ est quasi xpm ferens ex eo s. q̄ xpm quatuor modis portauit scz in humero p̄ traductionē. in corpe p̄ macerationē. in mēte p̄ deuotionē. in ore p̄ confessionem. in fatis p̄ p̄dicationē.

De sancto xpofero.
Xpōferus genere chananeus perissime stature vultusqz terribilis erat. et xii. cubitos in longitudine possedēat qui ut in quibusdam gestis suis legit cū staret cū quodam rege cananeoz venit sibi in mente ut maiorē principē qui

in mundo esset quereret. q̄ ad eūdeꝝ moratur accederet. Venit igit̄ ad quendam maximā regem de quo fama generalis habebat q̄ maiorez p̄ncipem mundus nō haberet. quez rex videns libent recepit et in sua curia manere fecit. Quadam autē vice ioculator quodam cantationē quā dā corā rege cantabat in qua dyabolū frequēter noiabat. Rex autē cū fidē xp̄i haberet q̄nūqz diabolū noiare audiebat p̄tin⁹ in faciez eius crucis signaculum imp̄mebat. Quod videns xpofer⁹ plurimum admirabatur cur hoc rex ageret. et quodam signū huiusmodi sibi velle. Cū autē de hac re regē interrogaret et hoc sibi manifestare nolle. ait ei xpofer⁹ Nisi hoc mihi dixeris vltius tecū nō manebo. Quare coactus rex dixit ei Qñcunqz dyabolū noiari audio. hoc signo me munitionē ne in me p̄tācez acciperet et m̄ noceret. Cui xpofer⁹ Si diabolū ne tibi noceat metuis ergo ille maior et potentior te esse quincūz quē tu intantū formidare p̄baris. Intrat⁹ igit̄ sū spe mea putas q̄ potētiorē mūdi dñm inuenissez hīc iam nūc valeas qz ipm dyabolū querere volo et eū m̄ in dñm assumē et hū eius efficiar. Discessit igit̄ a rege q̄ dyabolū q̄rere p̄erabat. Cū autē p̄ quādaz solitudinē p̄geret vidit multitudinē militū qzvn⁹ fer⁹ q̄ tribilis venit ad eū et quo p̄gēt req̄uit. Cui xpofer⁹ r̄ndit Hado q̄rere dñm dyabolū ut ipm m̄ in dūm assumā. Cui ille Ego sū ille quē q̄ris. Hauis⁹ xpofer⁹ se ei in hū p̄petuū obligauit q̄ ipm p̄ dño suo accepit